

år har regeringen opfundet og pålagt dem nye administrative omkostninger. Hvert år er vores internationale konkurrenceevne forringet, og hvert år har vi mistet markedsandele.

Derfor er overskuddet på betalingsbalancen selvfølgelig også opbrugt, misbrugt og gået i rødt. Når vore virksomheder stækkes og eksportindtægterne derfor svigter, må det jo gå sådan. Det har under hele forløbet været let at se, hvor det bar hen, og det er logik for burhøns, for regeringen har svigtet vore virksomheder på det allergrøveste.

Vi har sagt det hvert eneste år, og hvert eneste år har vi stillet forslag om kraftige erhvervsforbedringer, men regeringen har valgt at vende det bedreviddende og det døde øre til både virksomhederne og til os, har nedstemt og undsagt vores forslag og bildt befolkningen ind, at vi kan tillade os at blæse på vores virksomheders konkurrenceevne. Men det kan intet land, vil jeg sige til hr. Buksti, og slet ikke et land med store ambitioner om social velfærd.

Nu ville jeg have sagt flere andre ting . . .

Første næstformand (Birte Weiss):

Taletiden er slut.

Pernille Sams (KF):

Taletiden er slut, men jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvad skal der til for at råbe Socialdemokraterne op? Hvor galt skal det gå, inden Socialdemokraterne vågner op?

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at spørgsmål også bliver indregnet i taletiden.

Så er det hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Der forekom mig at være et sted, hvor der virkelig var begejstring i hr. Bukstis stemme, virkelig sådan gammeldags begejstring, og det var, da han talte om skellet mellem højre og venstre, der trækker sit spor igennem Europa.

Hr. Jacob Buksti og jeg deler det ideal, også det teoretiske forsvar for velfærdsstaten, men det er man så nødt til at sammenholde med virkeligheden, som den ser ud. Hvordan synes hr. Jacob Buksti, at virkeligheden ser ud i øjeblikket?

Jeg tænker på, at de stramme kommuneaftaler gør, at stort set hver kommune er i oprør,

fordi man skærer på daginstitutioner, så det brager. Jeg tænker på, at stort set hver eneste kommune oplever kraftige beskæringer på ældreområdet på grund af de stramme aftaler, som regeringen har indgået med kommunerne.

Sidste år lavede vi en forbedring af aftalerne på hjemmehjælpsområdet. Vil regeringen igen i år være med til at forbedre på disse meget ømme velfærdsområder, når vi taler børn og gamle? For ellers tror jeg, hr. Buksti skal huske, at det allerede var Storm P., der advarede om, at det krævede en meget høj moral, hvis man skulle sælge elastik i metermål.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til fru Jette Gottlieb. Det er jo rigtigt, at der ikke er noget i de hidtidige systemer, der har hindret, at folk kommer hurtigere i gang. Man kan lave alt under det hidtidige system.

Problemet er jo, om man har noget specielt incitament til det, om det er sådan, at man gearer systemerne til at gøre det, og derfor kan man ikke sammenligne med, hvordan det har været hidtil. Det er derfor, vi laver det om. For hvis det var sådan, at vi bare kunne gøre, som vi hidtil har gjort, var der ingen grund til at lave det om. Det er sådan set logik.

Derfor kan man tro på, om der kommer noget ud af det her eller ej. Det tror vi på, bl.a. fordi arbejdsgiverne med denne trepartsaftale nu har et ansvar, som de ikke tidligere har haft. Den stærkere indsats for de svage ledige er præcis, at man satser ressourcerne over for dem, at man netop sætter pres på virksomhederne og stiller krav til arbejdsgiverne om, at der faktisk er job. Det er jo det, der er det absurde i diskussionen, også om de ældre ledige, om der er arbejdspladser, og det er det, som vi satser på, at der skal være.

Og så til fru Pernille Sams. Det synes jeg simpelt hen er gribende. Tænk sig engang, at det overhovedet kan lade sig gøre at drive virksomhed i Danmark, at det ikke er sådan, at de alle sammen er flygtet uden for lands lov og ret, var jeg lige ved at sige, uden for grænserne.

Når man tænker på, at vi har haft store aktiestigninger, når det er sådan, at man har den højeste beskæftigelse i noget land overhovedet, hvordan og hvorledes hænger det så sammen?

Ja, det kan være, det hænger sammen på den måde, som det også er beskrevet i den udmærkede kronik fra den 28. september af de to vismænd, hvori der står: »Endvidere har erhvervs-